

"Службени лист СРЈ - Међународни уговори", бр. 10/2001

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРЕНОСУ ПОСТУПКА У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Проглашава се Закон о потврђивању Европске конвенције о преносу поступка о кривичним стварима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 5. новембра 2001. године и на седници Већа република од 25. октобра 2001. године.

ПР бр. 96
5. новембра 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с. р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРЕНОСУ ПОСТУПКА У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Европска конвенција о преносу поступка у кривичним стварима, сачињена у Стразбуру 15. марта 1972. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и преводу на српски језик гласи:

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О ПРЕНОСУ ПОСТУПКА У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Државе чланице Савета Европе, потписнице ове конвенције,

Сматрајући да Савет Европе има за циљ остваривање већег јединства међу својим чланицама,

У жељи да допуни већ остварено у области кривичног законодавства и у циљу изналагања праведнијих и ефикаснијих санкција,

Сматрајући да је корисно да се у том циљу, у духу међусобног поверења, обезбеди организација кривичног поступка на међународном нивоу, посебно избегавањем недостатака који проистичу из сукоба надлежности,

Договориле су се о следећем:

Део I

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

За сврхе ове конвенције:

(а) појам "кривично дело" подразумева оне радње којима се бави кривично законодавство, као и правне одредбе набројане у Прилогу III уз ову конвенцију. Под условом да тамо где кривично дело спада у надлежност административног органа лицу у питању мора бити омогућено суђење у суду;

(б) појам "санкција" означава казну или другу меру која је предвиђена или изречена у односу на кривично дело кршења правних одредби или у односу на правне одредбе наведене у Прилогу III.

Део II

НАДЛЕЖНОСТИ

Члан 2.

1. За сврхе примене ове конвенције, свака страна уговорница надлежна је за кривично гоњење према свом кривичном закону кад је реч о кривичном делу на које се примењује и закон друге Стране уговорнице.

2. Надлежност дата искључиво једној држави уговорници на основу става 1. овог члана може, кад је реч о поступку да се врши у складу са захтевом друге Стране уговорнице.

Члан 3.

Свака Страна уговорница која је према сопственом законодавству надлежна за кривично гоњење, за сврхе примене ове конвенције, може да се одрекне или уздржи од гоњења осумњиченог лица које је или ће бити гоњено за исто кривично дело у другој држави уговорници. Имајући у виду члан 21. став 2, свака таква одлука о одрицању или уздржавању од гоњења је привремена до доношења коначне одлуке друге стране уговорнице.

Члан 4.

Замољена држава обуставља поступак искључиво на основу члана 2. када према њеном сазнању по закону државе молиље престаје право на кажњавање из разлога који нису разлози застаревања а на што се посебно односе чл. 10(ц), 11(ф) и (г), 22, 23. и 26.

Члан 5.

Одредбе Дела III ове конвенције не ограничавају надлежности у погледу гоњења дате замољеној држави, а које она има према националном закону.

Део III

ПРЕНОС ПОСТУПКА

Одељак 1: Захтев у погледу поступка

Члан 6.

1. Када је неко лице по закону једне Стране уговорнице осумњичено да је учинило кривично дело, та држава може да затражи од друге Стране уговорнице да покрене поступак у случају и под условима предвиђеним овом конвенцијом.
2. Уколико, према одредбама ове конвенције, једна уговорна страна може од друге стране уговорнице да затражи покретање поступка, надлежни органи прве државе ту могућност узимају у разматрање.

Члан 7.

1. Поступак не може бити покренут у замољеној држави изузев уколико кривично дело за које се покретање поступка тражи не би представљало кривично дело да је учињено на њеној територији и када би, под тим условима, учинилац кривичног дела могао да буде кажњен и према њеним сопственим законима.
2. Уколико је учинилац кривичног дела лице на јавном положају или уколико је кривично дело било уперено против лица на јавном положају, институције или било чега што ужива јавно признање у замољеној држави, сматраће се као да је дело учинило лице на јавном положају или да је оно учињено против њега, институције или било чега што ужива јавно признање у тој држави, односно против онога против којег је у ствари било и учињено.

Члан 8.

1. Државе уговорнице могу једна од друге да затраже преузимање поступка у било којем од следећих случајева:
  - (а) ако се сумња да лице у питању има стални боравак у замољеној држави;
  - (б) уколико је осумњичено лице држављанин замољене државе или је она његова држава порекла;
  - (ц) уколико осумњичено лице у замољеној држави издржава или треба да издржава казну која подразумева лишавање слободе;
  - (д) уколико се поступак за исто или друга кривична дела покреће против осумњиченог лица у замољеној држави;
  - (е) уколико се сматра да је пренос поступка пожељан у интересу истине, а посебно уколико се главни доказни материјал налази у замољеној држави;
  - (ф) уколико се сматра да би извршење пресуде у замољеној држави, ако би иста била изречена, вероватно побољшало изгледе за друштвену рехабилитацију осуђеног лица;
  - (г) уколико се сматра да се не може обезбедити присуство осумњиченог лица за саслушања у току поступка у држави молиљи док његово лично присуство на саслушањима у току поступка у замољеној држави може да буде обезбеђено;
  - (х) уколико се сматра да држава у питању не би могла да изврши пресуду уколико би иста била донета, чак и када би могла да прибегне екстрадицији, док би замољена држава то могла.

2. Када је против окривљеног лица донета коначна пресуда у једној држави уговорници, она може да затражи пренос поступка у једном или више случајева из става 1. овог члана, само уколико она сама не би могла да обави извршење пресуде, чак и ако би могла да прибегне екстрадицији, и ако друга држава уговорница у принципу не прихвата извршење казне изречене од стране суда друге земље, или пак одбија извршење такве пресуде.

Члан 9.

1. Надлежни органи замољене државе разматрају захтев за преузимање поступка поднет у складу с претходним чланом. Они према сопственом закону доносе одлуку о начину поступања.

2. Тамо где закон замољене државе предвиђа надлежност административног органа за кажњавање кривичног дела, та држава, што је могуће пре, обавештава државу молиљу изузев уколико је замољена држава дала изјаву у складу са ставом 3. овог члана.

3. Свака држава уговорница може у време потписивања, или приликом депоновања инструмената о ратификацији, прихватању или приступању, или било којег каснијег датума да, путем изјаве упућене генералном секретару Савета Европе, наведе услове под којима њен закон предвиђа надлежност административног органа за кажњавање одређених кривичних дела. Таква изјава замењује нотификацију предвиђену у ставу 2. овог члана.

Члан 10.

Замољена држава по пријему захтева неће поступати уколико:

(а) захтев није сачињен у складу са одредбама члана 6. става 1. и члана 7. става 1;

(б) је покретање поступка супротно одредбама из члана 35;

(ц) је оног датума на захтеву временски рок за кривични поступак већ истекао у држави молиљи према прописима те државе.

Члан 11.

Изузев у случајевима предвиђеним у члану 10, замољена држава не може да одбије прихватање захтева у целини или делимично, изузев у било којем појединачном и већем броју следећих случајева, уколико:

(а) сматра неоправданим основ на коме се заснива захтев из члана 8;

(б) осумњичено лице нема стални боравак у замољеној држави;

(ц) осумњичено лице није држављанин замољене државе и није имало стални боравак на територији те државе у време када је кривично дело учињено;

(д) је дело, за које се поступак тражи, кривично дело политичке природе или чисто војне или фискалне природе;

(е) сматра да постоје значајни основи да се верује да је захтев мотивисан расном припадношћу, вероисповешћу, националношћу или политичким убеђењем;

(ф) по њеном закону у време пријема захтева поступак већ није био могућ због застаревања, члан 26. став 2. се неће примењивати;

(г) се његова надлежност искључиво базира на члану 2, и ако у време пријема захтева поступак не би био могућ због застаревања на основу њеног закона, продужавање временског рока за шест месеци према условима из члана 23. би се узели у обзир;

- (x) је кривично дело учињено изван територије државе молиље;
- (и) би поступак био супротан основним међународним обавезама замољене државе;
- (j) би поступак био супротан основним принципима правног система замољене државе;
- (к) је држава молиља прекршила процедуру предвиђену овом конвенцијом.

Члан 12.

1. Замољена држава ће повући свој пристанак на захтев уколико се, након њеног прихватања, појави неки од основа из члана 10. ове конвенције за непоступање.

2. Замољена држава може да повуче свој пристанак:

(а) уколико постане очигледно да се присуство осумњиченог лица не може обезбедити за саслушање у току поступка у тој држави, или да било каква пресуда, која може бити донета, не би могла бити извршена у тој држави;

(б) уколико основ за одбијање из члана 1. постане очигледан пре подношења случаја суду; или

(ц) у другим случајевима уколико је с тим сагласна држава молиља.

Одељак 2: Пренос поступка

Члан 13.

1. Сви захтеви из ове конвенције сачињавају се у писменој форми. Они, као и сва потребна обавештења за примену ове конвенције достављају се преко министарства правосуђа државе молиље министарству правосуђа замољене државе или путем посебног међусобног аранжмана, директно преко надлежних органа државе молиље органима замољене државе, и на њих се одговара на исти начин.

2. У хитним случајевима, захтеви и обавештења могу се достављати и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

3. Свака држава уговорница може изјавом генералном секретару Савета Европе да обавести о својој намери да усвоји, кад је она у питању, и друга правила о преносу поред оних која су предвиђена у ставу 1. овог члана.

Члан 14.

Уколико држава уговорница сматра да информације које доставља друга држава уговорница нису одговарајуће да би омогућиле примену ове конвенције, она ће затражити потребне додатне информације. Она може да одреди рок за пријем таквих информација.

Члан 15.

1. Уз захтев за преузимање поступка потребно је приложити оригинал, или оверени препис, кривичног досијеа и других потребних докумената. Међутим, уколико осумњичено лице, у складу с одредбама одељка 5, остане у притвору и уколико држава молиља није у могућности да та документа достави истовремено са захтевом за поступак, документа могу бити достављена и накнадно.

2. Држава молиља такође обавештава замољену државу писменим путем о сваком процедуралном акту обављеном или у мери предузетој у држави молиљи после преношења

захтева а што има утицаја на поступак. Уз то саопштење се достављају сва релевантна документа.

Члан 16.

1. Замољена држава у најкраћем року, о својој одлуци у вези са захтевом за преузимање поступка, обавештава државу молиљу.

2. Замољена држава такође обавештава државу молиљу о одустајању од поступка или одлуци која је донета на основу поступка. Оверени препис сваке писмене одлуке доставља се држави молиљи.

Члан 17.

Уколико се надлежност замољене државе заснива искључиво на члану 2, она обавештава осумњичено лице о захтеву у погледу поступка како би му омогућила да изложи своје мишљење о предмету у питању пре него што она донесе своју одлуку у погледу захтева.

Члан 18.

1. Под условима из става 2. овог члана, није потребан превод докумената који се односе на примену ове конвенције.

2. Свака држава уговорница може у време потписивања или приликом депоновања инструмената о ратификацији, прихватању или приступању, изјавом упућеном генералном секретару Савета Европе да резервише право на захтев да се, уз изузетак копије одлуке у писаној форми наведено у члану 16. ставу 2, уз наведени документ, достави и превод. Остале државе уговорнице ће достављати превод или на језику државе пријема или на званични језик Савета Европе, већ према томе како назначи држава пријема. Међутим, такво назначивање није обавезно. Остале државе уговорнице могу да захтевају реципроцитет.

3. Овај члан неће утицати на било коју одредбу у вези с преводом захтева и пропратних докумената који могу бити садржани у договорима или аранжманима на снази или онима који могу да буду закључени између две или више држава уговорница.

Члан 19.

Документи који се достављају у вези са применом ове конвенције не морају бити оверени.

Члан 20.

Стране уговорнице једна од друге неће тражити рефундирање било којих трошкова који проистичу из примене ове конвенције.

Одељак 3: Ефекти у држави молиљи који проистичу из захтева у погледу поступка

Члан 21.

1. Када држава молиља затражи преузимање поступка, она не може више да гони осумњичено лице за кривично дело у вези с којим је поступак затражен нити да изврши пресуду која је раније изречена том лицу за исто кривично дело у тој држави. Док се не прими одлука замољене државе у вези са затраженим поступком, држава молиља, међутим, задржава право да предузима све мере у односу на гоњење, осим покретања судског поступка, или дозвољавања административном органу да донесе одлуку, већ према случају.

2. Право на гоњење и извршење пресуде се враћа држави молиљи уколико:

(а) замољена држава обавести о својој одлуци, у складу са чланом 10, да у вези са захтевом неће поступати;

(б) замољена држава обавести о својој одлуци да, у складу са чланом 11, одбија прихватање захтева;

(ц) замољена држава обавести о својој одлуци да, у складу са чланом 12, повлачи прихватање захтева;

(д) замољена држава обавести о својој одлуци да не покреће поступак или пак да га обуставља;

(е) она повуче свој захтев пре него што замољена држава, у вези са захтевом, обавести о својој одлуци о предузимању радњи у вези са захтевом.

Члан 22.

Захтев за покретање поступка, у складу са одредбама овог дела конвенције, ће у држави молиљи имати ефекат продужавања временског рока за поступак на шест месеци.

Одељак 4: Ефекти у замољеној држави у вези са захтевом који се односи на поступак

Члан 23.

Уколико су надлежности замољене државе искључиво засноване на члану 2. временски рок за покретање поступка у тој држави ће бити продужен за шест месеци.

Члан 24.

1. Уколико поступак зависи од жалбе у обе државе, жалба поднета у држави молиљи има једнаку важност као и она која се подноси у замољеној држави.

2. Уколико је жалба предвиђена само у замољеној држави, она може да преузме поступак чак и у одсуству жалбе, уколико лице које има право на жалбу није уложило исту у року од месец дана од дана пријема обавештења надлежног органа у којем га исти обавештава о праву на жалбу.

Члан 25.

У замољеној држави се, кад је реч о кривичном делу, примењује казна прописана у њеном законодавству, изузев уколико закон не предвиђа другачије. Тамо где се надлежност замољене државе заснива искључиво на члану 2. казна изречена у тој држави неће бити строжа од казне предвиђене у закону државе молиље.

Члан 26.

1. Сваки акт који се у погледу поступка, предузима у држави молиљи у складу са њеним законима и прописима, има једнаку важност у замољеној држави, уколико га је предузео надлежни орган те државе, под условом да изједначавање том делу не даје већу доказну снагу од оне коју има у држави молиљи.

2. Сваки акт којим се прекидају временски рокови и који је ваљано обављен у држави молиљи имаће једнако дејство у замољеној држави и обратно.

Одељак 5: Привремене мере у замољеној држави

Члан 27.

1. Када држава молиља објави намеру у погледу достављања захтева за поступак, и уколико би се надлежности замољене државе заснивале искључиво на члану 2, замољена држава може, по пријему захтева државе молиље и на основу ове конвенције, привремено да лиши слободе осумњичено лице:

(а) уколико закон замољене државе дозвољава притвор за кривично дело; и

(б) уколико има разлога за веровање да би се осумњичено лице сакрило или да би проузроковало прикривање доказа.

2. У захтеву за привремено лишење слободе наводи се да постоји захтев за хапшење или други налог са истом снагом, издат у складу са процедуром предвиђеном законом државе молиље; такође се наводи за која кривична дела се тражи поступак и где и када је кривично дело учињено као и, уколико је могуће, тачан опис осумњиченог лица. Он такође садржи кратку изјаву о околностима случаја о којем је реч.

3. Захтев за привремено лишење слободе достављају директно надлежни органи државе молиље из члана 13. надлежним органима замољене државе, дописом или телеграмом или на било који други начин који омогућава достављање доказа писменим путем или на начин који је прихваћен од стране замољене државе. Држава молиља се о исходу захтева обавештава без одлагања.

Члан 28.

По пријему захтева којим се тражи преузимање поступка као и приложених докумената из члана 15. став 1, замољена држава има надлежност да примени привремене мере, укључујући лишење слободе осумњиченог лица и одузимање ствари, што може да се примени у складу с њеним законом уколико је кривично дело за које се поступак тражи учињено на њеној територији.

Члан 29.

1. Привремене мере предвиђене у чл. 27. и 28. регулишу одредбе ове конвенције и закон замољене државе. Закон те државе или конвенција такође одређују и услове према којима те мере истичу.

2. Овим мерама престаје важност у случајевима наведеним у члану 21. став 2.

3. Притворено лице ће у сваком случају бити пуштено на слободу уколико је лишено слободе према члану 27. и уколико замољена држава не добије захтев за покретање поступка у року од 18 дана од дана лишавања слободе.

4. Притворено лице ће у сваком случају бити пуштено уколико је лишено слободе према члану 27, а документа која треба да буду приложена уз захтев за покретање поступка, нису примљена од стране замољене државе у року од 15 дана од дана пријема захтева за покретање поступка.

5. Време трајања притвора које се примењује искључиво на основу члана 27. ни у ком случају не може бити дуже од 40 дана.

Део IV

ПЛУРАЛИТЕТ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

Члан 30.

1. Свака држава уговорница која, пре или у току кривичног поступка за кривично дело које се не сматра ни кривичним делом политичке, ни чисто војне природе, дође до сазнања да се поступак који предстоји у другој држави односи на исто кривично дело против истог лица, размотриће да ли може одустати или обуставити сопствени поступак, или га пренети на другу државу.
2. Уколико сматра пожељним да у датим околностима не одустане или обустави сопствени поступак о истом ће обавестити другу државу правовремено а у сваком случају пре доношења пресуде.

Члан 31.

1. У случају из члана 30. став 2, државе у питању ће настојати, колико је то могуће, да утврде, након оцене околности наведених у члану 8. која од њих ће сама да настави са поступком. У току ове консултативне процедуре, државе у питању ће одложити доношење пресуде при чему нису обавезне да ту обуставу одлажу дуже од 30 дана од дана достављања обавештења предвиђеног у члану 30. ставу 2.
2. Одредбе из става 1. нису обавезне:
  - (а) за државу која доставља обавештење, предвиђено у члану 30. ставу 2. уколико је главни претрес у њој проглашен отвореним у присуству оптуженог пре достављања обавештења;
  - (б) за државу којој је обавештење упућено, уколико је главни претрес проглашен отвореним у тој држави у присуству оптуженог лица пре пријема обавештења.

Члан 32.

- У интересу утврђивања истине и у циљу примене одговарајуће санкције, заинтересоване државе ће испитати да ли је експедитивно да једна од њих сама спроведе поступак и, уколико је то случај, настојаће да утврди која ће то од њих бити:
- (а) када се ради о неколико кривичних дела материјално различитих која спадају у кривично законодавство обе државе и када се она приписује истом лицу или лицима која су деловала заједно;
  - (б) када се ради о кривичном делу из области кривичног законодавства сваке од тих држава и када се иста приписују неколицини лица која су деловала заједно.

Члан 33.

Све одлуке донете у складу с чланом 31. ставом 1. и чланом 32. повлаче за собом, као и између држава у питању, све последице трансфера (преноса) поступка како је предвиђено овом конвенцијом. Сматраће се да је она држава која одустане од сопственог поступка исти пренела на другу државу.

Члан 34.

Пренос поступка, како је предвиђено у одељку 2. Дела III, примењиваће се у оној мери у којој су одредбе компатибилне са онима које су садржане у овом делу.

Део V

NE BIS IN IDEM

Члан 35.

1. Лице у односу на које је донета коначна и извршна кривична пресуда не може бити гоњено, кажњавано нити подвргнуто извршењу санкција у другој држави уговорници:

(а) уколико је ослобођено;

(б) уколико је изречена санкција:

(i) у потпуности извршена или у току, или

(ii) у потпуности, или неизвршени део подлежу ослобађању или амнестији, или

(iii) не може више да буде извршена због застаревања;

(ц) уколико је суд осудио учиниоца кривичног дела али није изрекао санкције.

2. Без обзира на то, држава уговорница неће, изузев уколико сама није затражила поступак, бити обавезна да поштује ефекат не бис ин идем уколико дело које је проузроковало доношење пресуде директно против лица или институције било које врсте која има јавни статус у тој држави, или уколико је лице против којег је пресуда донета имало лично јавни статус у тој држави.

3. Даље, држава уговорница у којој је кривично дело учињено или се таквим сматра према закону те државе, неће бити обавезна да поштује ефекте не бис ин идем, изузев ако она сама није затражила поступак.

Члан 36.

Уколико се против лица које је у другој држави уговорници осуђено за исто кривично дело, покрене нови поступак, тада се сваки период лишења слободе који проистиче из пресуде која је извршена урачунава у санкцију која може бити изречена.

Члан 37.

Овај део не спречава да се уз иностране кривичне пресуде примене и шире националне одредбе које се односе на ефекте не бис ин идем.

Део VI

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 38.

1. Ова конвенција је отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе. Она подлеже ратификацији или прихватању. Инструменти о ратификацији или прихватању се депонују код генералног секретара Савета Европе.

2. Ова конвенција ступа на снагу три месеца од дана после депоновања трећег инструмента о ратификацији или прихватању.

3. У односу на државу потписницу која касније ратификује или прихвата ову конвенцију, она ступа на снагу три месеца од датума њене ратификације или прихватања.

Члан 39.

1. По ступању на снагу ове конвенције, Комитет министара Савета Европе може да позове државе нечланице да приступе, под условом да одлука која садржи такав позив наиђе на једногласну сагласност чланица Савета које су ратификовале конвенцију.

2. Такво приступање се врши депоновањем код генералног секретара Савета Европе инструмената о приступању, који ступају на снагу три месеца од њиховог депоновања.

Члан 40.

1. Свака држава уговорница може у време потписивања или приликом депоновања инструмената о ратификацији, прихватању или приступању да наведе територију или територије на које се ова конвенција примењује.

2. Свака држава уговорница може, приликом депоновања својих инструмената о ратификацији, прихватању или приступању, или пак касније, изјавом упућеном генералном секретару Савета Европе, да прошири примену ове конвенције на било коју другу територију или територије наведене у изјави, за чије је међународне односе она одговорна или у чије је име овлашћена да преузима такве обавезе.

3. Све изјаве дате у складу са претходним ставом могу, у односу на било коју територију наведену у изјави, да буду повучене у складу с процедуром предвиђеном у члану 45. ове конвенције.

Члан 41.

1. Свака држава уговорница може, у време потписивања или приликом депоновања инструмената о ратификацији, прихватању или приступању, да изјави да се користи једном или већим бројем резерви предвиђених у Прилогу И или може да да изјаву предвиђену у Прилогу ИИ уз ову конвенцију.

2. Свака држава уговорница може у целини или делимично да повуче резерву или изјаву дату у складу са претходним ставом путем изјаве у том смислу коју упућује генералном секретару Савета Европе, а која ступа на снагу даном пријема.

3. Држава уговорница која је ставила резерву у односу на било коју одредбу ове конвенције не може захтевати примену те одредбе од било које друге државе уговорнице; она може, међутим, уколико је њена резерва делимична или условна, да захтева њену примену онако како ју је сама прихватила.

Члан 42.

1. Свака држава уговорница може, у било које време, изјавом коју упућује генералном секретару Савета Европе, да изложи законске одредбе које треба укључити у Прилогу III уз ову конвенцију.

2. О свакој измени националних прописа наведених у Прилогу ИИИ, обавештава се генерални секретар Савета Европе уколико таква промена информацију из прилога чини нетачном.

3. Све промене извршене у Прилогу ИИИ које утичу на примену претходних ставова ступају на снагу у свакој држави уговорници месец дана од дана обавештавања генералног секретара Савета Европе о истом.

Члан 43.

1. Ова конвенција не утиче на права и обавезе које проистичу из уговора о изручењу и посебних међународних мултилатералних конвенција између држава уговорница о питањима којима се бави ова конвенција.
2. Државе уговорнице не могу једна с другом закључивати билатералне или мултилатералне споразуме о стварима које су предмет ове конвенције, изузев у циљу допуне њених одредаба или олакшавања примене принципа који су у њој садржани.
3. Уколико су две или више држава уговорница, међутим, већ успоставиле односе у овој области на основу јединственог законодавства, или су успоставиле посебан сопствени систем или би то убудуће учиниле, оне имају право да те односе регулишу сходно томе, без обзира на услове из ове конвенције.
4. Државе уговорнице које престану да примењују услове из ове конвенције на своје међусобне односе у овој области у складу с одредбама из претходних ставова, обавестиће о томе генералног секретара Савета Европе.

Члан 44.

Европски комитет Савета Европе за питања криминала ће редовно бити обавештаван о примени ове конвенције и учиниће све што је потребно да би се олакшало изналажење пријатељског решења било каквој потешкоћи која може да проистекне из њене примене.

Члан 45.

1. Ова конвенција остаје на снази неограничено.
2. Свака држава уговорница може, кад је она у питању, да се одрекне ове конвенције на тај начин што ће обавештење у том смислу послати генералном секретару Савета Европе.
3. Такво одрицање ступа на снагу шест месеци од датума пријема одговарајућег обавештења од стране генералног секретара.

Члан 46.

Генерални секретар Савета Европе обавештава о следећем државе чланице Савета и све државе које су приступиле овој конвенцији:

- (а) сваком потписивању;
- (б) сваком депоновању инструмената о ратификацији, прихватању или приступању;
- (ц) сваком датуму ступања на снагу ове конвенције у складу са чланом 38;
- (д) свакој изјави примљеној у складу с одредбама из члана 9. става 3;
- (е) свакој изјави примљеној у складу с одредбама из члана 13. става 3;
- (ф) свакој изјави примљеној у складу с одредбама из члана 18. става 2;
- (г) свакој изјави примљеној у складу с одредбама члана 40. ст. 2. и 3;
- (х) свакој резерви или изјави датој у складу с одредбама члана 41. став 1;
- (и) повлачењу сваке резерве или изјаве извршеном у складу с одредбама члана 41. став 2;

(j) свакој изјави примљеној у складу с чланом 42. ставом 1. и свакој накнадној изјави примљеној у складу са ставом 2. истог члана;

(к) сваком обавештењу примљеном у складу са одредбама члана 43. става 4;

(л) сваком обавештењу примљеном у складу с одредбама из члана 45. и датуму када отказивање ступа на снагу за државу уговорницу у питању.

Члан 47.

Ова конвенција, обавештења и изјаве које су ауторизоване у складу с њом примењују се само на кривична дела учињена након ступања на снагу конвенције за државе уговорнице у питању.

У потврду чега су, ниже потписани, за то правоваљано овлашћени представници потписали ову конвенцију.

Сачињено у Стразбуру, 15. дана марта 1972. године у по једном примерку на енглеском и француском језику при чему су оба текста подједнако веродостојна и остају депонована у архивама Савета Европе. Генерални секретар свакој потписници и влади која приступи доставља оверену копију.

ПРИЛОГ I

Свака држава уговорница може да изјави да резервише право:

(а) да одбије захтев у погледу поступка уколико сматра да је кривично дело искључиво верске природе;

(б) да одбије захтев у погледу поступка за дело за које санкције, према њеном законодавству, може да изрекне само надлежни административни орган;

(ц) да не прихвати члан 22;

(д) да не прихвати члан 23;

(е) да из уставних разлога не прихвати одредбе садржане у другој реченици члана 25;

(ф) да не прихвати одредбе из члана 26. става 2. за која питања је она надлежна према сопственим законима;

(г) да не примени чл. 30. и 31. у односу на дело за које санкције по њеном законодавству, или законодавству друге државе у питању могу да буду извршене само од стране административног органа;

(х) да не прихвати Део V.

ПРИЛОГ II

Свака држава уговорница може да изјави да, из разлога који проистичу из њеног уставног закона, она може да достави или прими захтеве у погледу поступка под оним условима који су наведени у њеном националном закону.

Свака држава уговорница може, кад је реч о њој путем изјаве, да дефинише појам "национални" у оквиру значења ове конвенције.

ПРИЛОГ III

Списак кривичних дела осим оних којима се бави кривично законодавство

Следећа кривична дела ће, према кривичном закону, бити подведена под кривична дела:

- у Француској: свако незаконито понашање које се санкционише по "contravention de grande voirie";

- у Савезној Републици Немачкој: свако незаконито понашање које се решава према поступку предвиђеном у Закону о кршењу прописа (Gesets uber Ordnungswidrigkeiten од 24. маја 1968. године - БГБл 1968. И, 481);

- у Италији: свако незаконито понашање на које се примењује Закон бр. 317 од 3. марта 1967. године.

Члан 3.

Приликом предаје инструмента о потврђивању Конвенције, Савезна Република Југославија ће дати следеће изјаве:

"1. У Савезној Републици Југославији кривичну санкцију учиниоцу кривичног дела може изрећи само надлежни суд у Законом прописаном поступку (члан 9. став 3);

2. у смислу члана 18. став 2. Конвенције, Савезна Република Југославија тражи да копија одлуке у писаној форми, наведена у члану 16. став 2, буде достављена и на српском језику."

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".